



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18024/2024
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Сад, чији је пуномоћник Звездан Живанов, адвокат у ..., против туженог АА из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8844/2020 од 25.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8844/2020 од 25.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8844/2020 од 25.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П. 10405/2019 од 29.09.2020. године, одржано је на снази решење о извршењу Јавног извршитеља Биљане Пешевски бр. И.Ивк. 65/19 од 06.03.2019. године. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.940,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 8844/2020 од 25.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404.

став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату дуга по основу неплаћене појединачне паркинг карте, у чињенично-правној ситуацији да је тужени био власник возила у периоду од 01.07.2018. године до 28.06.2019. годубне, којим је био корисник услуга јавних паркиралишта на територији Града Новог Сада без да је платио паркинг карте, због чега су му издате посебне паркинг карте у укупном износу од 12.600,00 динара, које такође није платио. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, Одлуке о јавним паркиралиштима на територији Града Новог Сада („Сл. лист Града Новог Сада бр. 4/10... 61/2017) на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. Стога је на основу одредбе члана члана 404. става 2. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 07.02.2019. године, а вредност предмета спора је 12.600,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена по одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић